

ដោយប្រធាន ហ៊ីន ប៊ី អារីង ទីប្រឹក្សាទីពីរ គណៈប្រធានទីមួយ

ព្រះយេស៊ូវត្រីស្នូមានព្រះជន្មនៅរស់

នៅក្នុងរដូវកាលនេះយើងឲ្យចងចាំអំពីការលះបង់របស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងរស់ឡើងវិញពីផ្ទះរបស់ទ្រង់ ។ មានពេលមួយខ្ញុំបានឈរជាមួយភរិយារបស់ខ្ញុំ នៅខាងក្រៅផ្ទះមួយនៅក្នុងទីក្រុងយូសាឡិម ។ នៅខាងក្នុងយើងបានឃើញកៅអីចម្អាយនៅទប់នឹងជញ្ជាំង ។ ប៉ុន្តែមានរូបភាពមួយទៀតបានចូលមកក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានគិតអំពីម៉ារ៉ា នៅក្នុងផ្លូវទេនោះ ។ នាងបានយំ ពីព្រោះព្រះអង្គសង្គ្រោះបានសុគត ។ នាងមិនបានដឹងថាព្រះកាយរបស់ទ្រង់នៅទីណានោះទេ ។

បន្ទាប់មក « នាងហែរឌូនទៅក្រោយ ហើយឃើញព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរ តែមិនដឹងជាព្រះយេស៊ូវទេ » (យ៉ូហាន ២០:១៤) ។ ម៉ារី បានគិតថាទ្រង់គឺជាអ្នកចែស្មន ។

« ព្រះយេស៊ូវ បានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់នាងថា ម៉ារ៉ា » (យ៉ូហាន ២០:១៦) ។ តទ្ប ម៉ារ៉ា បានស្គាល់ទ្រង់ហើយ ។ នាងបានដឹងថាទ្រង់បានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយ ។

ដោយសារព្រះយេស៊ូវត្រីស្នូបានយកឈ្នះនៅលើសេចក្តីស្លាប់នោះបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះរាជស្នូគឺទាំងអស់នឹងត្រូវបានរស់ឡើងវិញ នៅក្នុងរូបកាយមួយដែលនឹងមិនចេះស្លាប់ឡើយ ។ ខ្ញុំអរព្រះគុណព្រះរាជស្នូគឺចំពោះអំណោយនៃព្រះរាជបុត្រាដ៏ស្នូនភ្ញាក់របស់ទ្រង់ ។ ខ្ញុំមានអំណរគុណដែលដឹងថាទ្រង់បានធ្វើជំនួយឆ្លងសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង ហើយបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញ ។ « ខ្ញុំថ្លែងទីបន្ទាល់ថាព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះត្រីស្នូដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ហើយជាគំរូដ៏គតិខ្លោះរបស់យើង ។ »

ដកស្រង់ចេញពី « His Spirit to Be with You » លីអាល្លោណា, ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៨ ទំព័រ ៨៦-៨៩ និង « ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ » លីអាល្លោណា ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ៤-៥ ។

ដំណើររឿង បុណ្យអឺស្ទើរ

៤ (០៦-៧:០៦ លង់តុ លុគាគលិ)
 មុខគុយលីនូអេ
 ព្រះយេស៊ូវបានសុគតសម្រាប់យើងនៅលើឈើឆ្កែង
 (សូមមើល លូកា ២៣:៤៦) ។

រដូវកងដំណើររឿងនៃ បុណ្យអឺស្ទើរ

កាន់រដូវកងចេញ ហើយដាក់រដូវកងទីមួយនៅលើរដូវកងមួយទៀត ។ ចោះរន្ធនៅចំកណ្តាល ហើយកាន់រដូវកងទាំងពីរឲ្យជាប់ ដោយប្រើដៃកខ្ចាស់ ឬដៃកកើប ។ បន្ទាប់មកបង្វិលរដូវកងខាងលើ ដើម្បីប្រាប់អំពីដំណើររឿងនៃបុណ្យអឺស្ទើរ ។